

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobců: **a) MgA. D. K.** a **b) Ing. J. K.**, oba zast. Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2023, č. j. JMK 11689/2023, za účasti osob zúčastněných za řízení: **I) F. Ř.**, **II) D. Ř.**, , oba zast. Mgr. Radkem Motzkem, advokátem se sídlem Zahrada 6, Kaly, **III) Ing. F. S.**, **IV) E. M.**, **V) V. Ř.**, **VI) M. Ř.**, **VII) I. T.** a **VIII) I. T.**, v řízení o kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení **I) a II)** proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 1. 2024, č. j. 30 A 30/2023-342, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad městské části města Brna Brno-Žebětín vydal na žádost osob zúčastněných na řízení **I) a II)** (dále jen „stavebníci“) společný souhlas (územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru) ze dne 21. 3. 2022, č. j. MCZEB 00986/2022/VED, se stavebním záměrem stavby rodinného domu na pozemku p. č. XA v katastrálním území x, obec Brno.

[2] Na základě společného podnětu žalobců a osob zúčastněných na řízení **V) a VI)** zahájil Magistrát města Brna usnesením ze dne 6. 6. 2022, č. j. MMB 0304482/2022, přezkumné řízení ve věci společného souhlasu podle § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kterým současně odložil vykonatelnost společného souhlasu. Rozhodnutím ze dne 4. 10. 2022, č. j. MMB/0452421/2022, magistrát přezkumné řízení zastavil podle § 94 odst. 4 správního řádu, neboť dospěl k závěru, že ačkoliv byl společný souhlas vydán v rozporu se zákonem, byla by újma, která by jeho zrušením vznikla stavebníkům, kteří nabyli práva ze společného souhlasu v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jiným účastníkům nebo veřejnému zájmu. Odvolání žalobců a osoby zúčastněné na řízení **VI)** zamítl žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[3] Podané žalobě proti rozhodnutí žalovaného vyhověl krajský soud výše označeným rozsudkem a zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Stavebníci (dále jen „stěžovatelé“) podali proti napadenému rozsudku kasační stížnost, kterou spojili s návrhem na přiznání jí odkladného účinku. Ten odůvodnili tím, že v důsledku napadeného rozsudku museli již podruhé přerušit stavbu, jelikož věc se vrací do přezkumného řízení, ve kterém byla odložena vykonatelnost společného souhlasu. Stavba je přitom téměř dokončena. V důsledku prvního přerušení stavby (kvůli pozastavení vykonatelnosti společného souhlasu usnesením o zahájení přezkumného řízení) vznikla stěžovatelům škoda přes 800 000 Kč, což doložili potvrzením společnosti WOOD SYSTÉM s.r.o. o navýšení rozpočtu. Další přerušení stavby způsobí další významné škody, neboť lze očekávat opětovný nárůst cen stavebních prací a materiálů. Aktualizovaný rozpočet v částce 19 029 625 Kč přitom nezahrnuje zařízení domu a dokončení jeho okolí, jejichž ceny se od roku 2020 enormně zvedly na náklad zhruba 10 000 000 Kč, který díky inflaci průběžně roste. Původní termín nastěhování do domu byl prosinec 2022. Stěžovatelé v současné době bydlí v bytě, s čímž spojené náklady na služby by již více než rok nemuseli nést, kdyby se nastěhovali v původním termínu. Rozdíl mezi náklady na bydlení v bytě a na provoz nového domu stavěného v pasivním standardu s vlastní fotovoltaiikou činí stěžovatelům ztrátu cca 14 000 Kč měsíčně. Tato ztráta se odkládáním stavby bude dále prohlubovat, nemluvě o ušlém zisku z možnosti uvolněný byt pronajmout. Nakonec je zde riziko poškození nedokončeného domu, který není jednoduché zabezpečit, k čemuž stěžovatelé doložili nabídku na zabezpečení domu od společnosti Pro security technologies s.r.o. ze dne 15. 2. 2024. Instalace zabezpečovacích kamer a čidel by jednorázově stála 16 000 Kč, měsíčně pak dalších 27 500 Kč, resp. 28 500 Kč v závislosti na délce smlouvy. Kdyby byl dům dokončen, měsíční náklady na vlastní kamerový systém by byly o řád nižší. Dle stěžovatelů je tedy zjevné, že následky napadeného rozsudku pro ně znamenají velmi závažnou újmu, zároveň nevidí hrozbu újmy pro žalobce či veřejný zájem. Cestu ke svému domu stěžovatelé vyštěrkovali, což doložili fotografiemi, cesta z ohleduplnosti nevede kolem domu žalobců a všem dodavatelům dali pokyn využívat tuto cestu, nikoliv kratší trasu kolem domu žalobců, přestože průjezd kolem domu žalobců je legální, neboť k pozemku parc. č. XB je zřízeno věcné břemeno. Stěžovatelé chápou, že pohyb automobilů může být pro žalobce nepříjemný, když v minulosti zde nejezdilo prakticky nic, nicméně se jedná o zanedbatelnou dopravní zátěž.

[5] Žalobci se k návrhu na přiznání odkladného účinku obsáhle vyjádřili s tím, že pro přiznání nejsou splněny podmínky a navrhli návrh zamítnout. S poukazem na právní úpravu a četnou judikaturu NSS zdůraznili výjimečnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, přičemž splnění podmínek pro přiznání musí konkrétně tvrdit a prokázat stěžovatel. Stěžovatelé však relevantním způsobem netvrdí a neprokazují výjimečnost případu ani kumulativní splnění zákonných podmínek. Návrh obsahuje pouze obecné teze a stěžovatelé nepřipustně zaměňují relevantní tvrzení pro přiznání odkladného účinku s meritorními otázkami kasační stížnosti. Stěžovatelé netvrdí a neprokazují konkrétní jim hrozící újmu, dle žalobců nemohou právní následky napadeného rozsudku znamenat újmu pro stěžovatele ani teoreticky. Vyhověním návrhu by dle žalobců došlo k urychlenému dokončení stavby, v důsledku čehož hrozí zmaření celého sporu. Fakticky by se rozhodlo ve věci samé. K tvrzenému *navýšení údajné majetkové újmy* žalobci uvedli, že stěžovatelé si mají nést rizika za svůj nepoctivý postup, proto z podstaty věci nelze o újmě stěžovatelů hovořit. Stěžovatelé navíc pouze spekulativně uvádějí růst cen stavebních prací a materiálů a ničím nepodložený, dle žalobců nadhodnocený, náklad 10 000 000 Kč, do kterého zahrnují i věci, které pod realizaci záměru zjevně nespádají (dokončení zahrady, pořízení nábytku a dalšího vybavení domu apod.). Obdobně je tomu ohledně nákladů bydlení v bytě

pokračování

a v záměru, tvrzení o nákladech na provoz záměru je dle žalobců zjevně účelové a velmi pochybné. Účelová a spekulativní je i argumentace ohledně zabezpečení záměru, které je navíc zjevným luxusem, nikoliv nezbytným výdajem.

[6] Dle žalobců naopak hrozí v případě přiznání odkladného účinku závažná újma jim i jiným osobám spočívající v urychleném dokončení realizace záměru. Hrozí zmaření celé *investice do sporu*, jakož i práce krajského a Nejvyššího správního soudu – zamítnutí kasační stížnosti by bylo jen akademickým rozhodnutím. Újma hrozí i celé lokalitě a veřejnému zájmu, kterým je požadavek na povolování staveb s napojením na dopravní a technickou infrastrukturu. Umožnění vybudování „ostrovního domu“ nenutí stěžovatele k dobudování potřebné infrastruktury. Hrozí zachování současného stavu lokality s nedostavěnou komunikací, bez napojení na kanalizaci, veřejný vodovod apod., s problematickým zajištěním pro složky IZS a svoz odpadu. Hrozí *pravidelné zapáchající vypouštění a vyvážení žump* a snížení hodnot nemovitostí v lokalitě včetně nemovitostí žalobců. Tím vším dle žalobců hrozí závažný zásah do vlastnických a jiných hmotných práv žalobců a dalších vlastníků nemovitostí v lokalitě. Újma hrozí též procesním právům žalobců a jiných osob, jelikož nemohli uplatňovat práva účastníků společného a územního řízení, a pokud by stěžovatelé v případě přiznání odkladného účinku dokončili svůj záměr, pozbyli by žalobci a další osoby poslední možnost tato svá procesní práva uplatňovat.

[7] Přiznání odkladného účinku by dle žalobců bylo též v rozporu s důležitým veřejným zájmem, stěžovatelé na odůvodnění této podmínky zcela rezignovali, jakýkoli dotčený veřejný zájem ani nevymezili. Dle žalobců jde o požadavky na povolování staveb s napojením na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a na věcně i procesně správné povolování staveb v souladu se zákonem. Žalobci poukázali na dopravní požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, se kterou je záměr v rozporu, a na *dobudování veřejné přípojky elektřiny* v souladu se zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, i společným souhlasem, čímž záměr klade nové nároky, což blíže rozvedli. Přiznáním odkladného účinku by NSS fakticky aproboval vzniklý nezákonný stav. Žalobci k rozporu s veřejným zájmem poukázali na dle nich přílehlavý rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2012, č. j. 1 As 145/2012-48, ze kterého citovali s tím, že i v projednávané věci je nezákonné povolení záměru v rozporu s veřejným zájmem.

[8] Žalovaný se k návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[9] Osoby zúčastněné na řízení V) a VI) (dále jen „manželé Ř.“) ve svém vyjádření zpochybnil vyštěrkování přístupové cesty až k domu stěžovatelů, což doložily vlastní fotografií zobrazující prostor před domem stěžovatelů. Ona „*ohleduplná cesta*“ je dle manželů Ř. nesjízdna, stav předložený stěžovateli je zavádějící a potvrzuje jejich snahu dokončit stavbu bez ohledu na současný i budoucí stav lokality. Manželé Ř. poukázali též na výzvu stavebního úřadu ze dne 14. 4. 2022, ze které je patrná obava a požadavek úřadu na vyřešení staveništní dopravy tak, aby během stavby nedošlo k poškození majetku vlastníků sousedních pozemků a staveb. Dle podnětu žalobců stavebnímu úřadu ze dne 16. 6. 2023 k poškození jejich domu skutečně došlo a stěžovatelé se vyhýbají odpovědnosti. Stěžovatelé se nechovají ohleduplně a byť dokládají vzniklé škody, opomíjí, že svým počínáním (prodlevami při řešení infrastruktury, nerealizováním inženýrských sítí a pozemní

komunikace) způsobují finanční škody mnohem většího rozsahu ostatním vlastníkům pozemků v lokalitě, kteří nemohou naplnit své stavební záměry. Manželé Ř. proto navrhli odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznat.

[10] Osoba zúčastněná na řízení III) se ve svém vyjádření s návrhem na přiznání odkladného účinku ztotožnila. Je naprosto zřejmé, které z dotčených stran hrozí větší újma, resp. k ní již dochází. Opakované narušování harmonogramu prací na stavbě stěžovatelů jim při inflačních vlivech musí působit značnou újmu. Jasně naopak nejsou skutečné pohnutky žalobců, kteří narušují a komplikují rozvoj lokality.

[11] Osoby zúčastněné na řízení IV), VII) a VIII) se ve svém společném vyjádření též ztotožnily s odůvodněním návrhu stěžovatelů a navrhly odkladný účinek přiznat. Je evidentní, že stěžovatelům hrozí výrazně větší újma, nebudou-li moci z 90 % hotový dům dostavět, než žalobcům, kolem jejichž domu se bude jezdit.

[12] Stěžovatelé v replice uvedli, že vyjádření žalobců a manželů Ř. obsahuje řadu snadno vyvratitelných nepravd a účelových tvrzení. K prokázání vyštěrkování a sjízdnosti odkloněné cesty přiložili další fotografie. Obsáhlé vyjádření žalobců obsahuje především obecná tvrzení, jen z malé části se dotýká případu, a to navíc účelově nebo vědomě nepravdivě. Argumenty žalobců jsou spekulativní a *laické*, žalobci nepředkládají žádné vlastní výpočty, odborná vyjádření ani jiné důkazy. Je notorietou, že provoz nových domů v pasivním standardu je výrazně levnější oproti bydlení v konvenčních domech. Náklady na ostrahu stěžovatelé doložili, naopak žalobci nic nepředkládají. Hrozba žalobců pro *investici do sporu* je zarážející, označení nákladů na své právní zastoupení za investici zajímavé. Jsou to žalobci, kdo dostavbu ulice blokují. Jejich argumentace stran dobudování elektrické přípojky je též zjevně účelová, absurdní i vědomě nepravdivá. Mimo zastavěné území, ve kterém se dotčená lokalita dle územního plánu obce nachází, zřizuje elektrickou přípojku delší než 50 m žadatel o připojení na své náklady, tedy stěžovatelé. Nepřípadná je též výtku žalobců, že dům stěžovatelů neměl být povolen společným souhlasem. Žalobci nebyli obejití, s vydáním společného souhlasu byli srozuměni a udělili výslovný souhlas se stavebními opravami.

[13] Stěžovatelé dále doplnili odůvodnění svého návrhu na přiznání odkladného účinku zhoršením situace. Díky deštům došlo k zalití základů stavby vodou, je třeba dokončit terén okolo domu. Stěžovatelé též vyjádřili obavu z poškození domu nepovolanou osobou, neboť v minulosti již ke vniknutí zloděje na pozemek došlo. Obě skutečnosti doložili fotografiemi, jakož i odborným vyjádřením osoby provádějící technický dozor stavby obsahující další fotografie nedokončených vnějších i vnitřních částí domu. Poukázali též na usnesení NSS ze dne 1. 9. 2020, č. j. 2 As 272/2020-49, kterým kasační soud vyhověl návrhu na přiznání odkladného účinku v obdobné situaci jako stěžovatelů.

[14] Dne 18. 3. 2024 stěžovatelé doručili Nejvyššímu správnímu soudu doplnění své repliky. Doložili podepsané prohlášení několika vlastníků parcel v dotčené lokalitě, včetně podpisů osob zúčastněných na řízení III), IV) a VII), datované ve dnech 14. a 15. 3. 2024, s tím, že většina sousedů nevidí v dokončení stavby hrozbu pro své soukromé zájmy. Dále přiložili sdělení stavebního úřadu ze dne 4. 3. 2024, kterým se odkládá podnět žalobců k zahájení řízení o odstranění stavby a zahájení přestupkových řízení. Nejvyšší správní soud

pokračování

již toto podání nedosílal ostatním účastníkům řízení a osobám na řízení zúčastněným, neboť na posouzení návrhu na odkladný účinek nemá vliv.

Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[15] Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, odst. [24]). Není přitom možné obecně vymezit případy, v nichž se § 73 odst. 2 s. ř. s. použije. Nejvyšší správní soud musí vždy posoudit, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které dokládají možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám (srov. usnesení NSS ze dne 25. 1. 2024, č. j. 9 As 13/2024-47, odst. [14]).

[16] V nyní projednávané věci Nejvyšší správní soud předně nepřisvědčil žalobcům, že stěžovatelé netvrdí a neprokazují podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, zejména jim hrozící újmu, jak jim ukládá judikatura (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatelé odůvodnili svůj návrh především finanční škodou, která jim hrozí v případě dalšího přerušení stavby, jejíž dokončení bylo původně plánované již na prosinec 2022. Toto tvrzení doložili potvrzením společnosti WOOD SYSTÉM s.r.o. ze dne 13. 2. 2024 o navýšení původního rozpočtu v důsledku prvního pozastavení stavebních prací, ze kterého vyplývá navýšení o cca 800 000 Kč, a že navýšení bylo způsobeno vstupními cenami dodavatelů v daném období. Stěžovatelé se vyjádřili též k potenciální újmě hrozící jiným osobám, zejména žalobcům, a uvedli, že nevidí hrozbu újmy ani pro veřejný zájem, byť konkrétní veřejný zájem blíže nespecifikovali. Tvrdí tedy a i prokazují podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[17] Není pravdivé ani tvrzení žalobců, že odůvodnění stěžovatelů je obecné. Nejvyšší správní soud naopak souhlasí se stěžovateli, že je to vyjádření žalobců, které obsahuje řadu obecných tvrzení, obecných právních závěrů a judikatury, jakož i spekulací a předjímání rozhodnutí ve věci samé. Jsou to též žalobci, kdo ve vztahu k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti argumentují meritem věci, nikoliv stěžovatelé. Žalobci předpokládají nezákonnost společného souhlasu, Nejvyšší správní soud ovšem zdůrazňuje, že dosud jde o pravomocné správní rozhodnutí, které je závazné pro účastníky i všechny správní orgány (§ 73 odst. 2 věta první správního řádu).

[18] Co se týče splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud shledal, že v projednávané věci jsou tyto podmínky splněny.

[19] Je zjevné, že stěžovatelům vzniká újma spočívající v nemožnosti dokončit stavbu rodinného domu. Stěžovatelé zahájili realizaci této stavby na základě pravomocného společného souhlasu ze dne 21. 3. 2022, ve které mohli pokračovat v mezidobí od ukončení přezkumného řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 2. 2023 do právní moci nyní

napadeného rozsudku, která nastala dne 25. 1. 2024. Sami tvrdí, a ze stěžovateli doložených fotografií to také vyplývá, že stavba rodinného domu je mezitím v pokročilé fázi a nejsou jakékoli pochybnosti o tom, že její přerušení by pro stěžovatele mohlo znamenat vznik značných nákladů, jak na zajištění bezpečnosti nedostavěného domu, tak na jeho opakovaně odložené dokončení v budoucnu. Nejvyšší správní soud v této souvislosti nepřisvědčil žalobcům, že stěžovatelé do dalších dosud nevynaložených nákladů spojených s výstavbou jejich rodinného domu zahrnuli nesouvisející položky a částky uváděné na zabezpečení nedokončeného domu jsou *zjevný luxus*. Zejména vybavení domu nepochybně s výstavbou rodinného domu souvisí a náklady na zabezpečení domu stěžovatelé relevantně doložili. Nejvyššímu správnímu soudu nepřisluší hodnotit *luxusnost* stěžovateli zvoleného řešení, pouze bere v úvahu jimi tvrzený a doložený (a ničím nezpochybněný) náklad. Nejvyšší správní soud přihlédl též k tvrzení stěžovatelů týkajícímu se nákladů na bydlení v bytě v porovnání s náklady na provoz pasivního domu, které též nebyly relevantně zpochybněny. Zanedbatelné není ani doložené poškození nedostavěného domu a potřebné opravy, resp. potřeba dokončení domu. Újmu, která stěžovatelům hrozí, je tedy zjevně třeba považovat za citelnou (obdobně srov. stěžovateli přílehavě uvedené usnesení č. j. 2 As 272/2020-49, odst. [8]).

[20] Na druhé straně není patrná žádná výraznější újma, která by mohla přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, a tedy dokončením stavby, vzniknout žalobcům, osobám zúčastněným na řízení, případně jiným osobám. Poukaz žalobců na *zmaření investice do sporu* je skutečně zarážející, jak uvedli stěžovatelé, a zcela absurdní. Relevantní není ani argumentace *zmařením práce* krajského i Nejvyššího správního soudu, žalobci zjevně předjímají rozhodnutí ve věci samé. Tvrzení týkající se nedobudování infrastruktury v lokalitě v důsledku dokončení domu stěžovatelů jsou spekulativní a míjí se s předmětem rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož dobudování potřebné infrastruktury z povahy věci není přímo závislé na (ne)dostavění domu stěžovatelů. Součástí spisu je navíc smlouva o spolupráci ze dne 7. 5. 2020, která zavazuje stěžovatele spolu s ostatními spoluvlastníky pozemku parc. č. XC vybudovat inženýrské sítě a komunikaci. Smlouva obsahuje též sankční ujednání v případě neplnění závazků. Tvrzení žalobců stran problematického zajištění složek IZS, svozu odpadu a vyvážejí jímky stěžovatelů jsou též hypotetická. Relevantní není ani argumentace žalobců stran újmy na jejich procesních právech tím, že nebyli účastní společného a stavebního řízení, neboť stavba stěžovatelů byla umístěna a povolena společným souhlasem, a že žalobci, popř. další osoby ztrácí přiznáním odkladného účinku poslední možnost svá procesní práva uplatňovat. Žalobci opomíjí, že předmětem věci je rozhodnutí v přezkumném řízení, tedy dozorčí prostředek podle § 94 a násl. správního řádu, a žalobci se tohoto řízení účastnili, resp. jej sami iniciovali svým podnětem. Zároveň přiznáním odkladného účinku se pouze v čase oddalují účinky napadeného rozsudku, tj. zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému, který má znovu rozhodnout o odvolání žalobců a osoby zúčastněné na řízení VI). Žalobci opět předjímají rozhodnutí kasačního soudu ve věci samé. Nejvyšší správní soud pouze pro doplnění uvádí, že právní řád zná řešení případně nezákonně provedené stavby, tj. pokud by byl společný souhlas nakonec v přezkumném řízení zrušen. Obavy žalobců, že bude fakticky (a nezvratitelně) rozhodnuto ve věci přiznáním odkladného účinku tedy neobstojí.

[21] Jediným přímým důsledkem přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůči žalobcům, popř. dalším osobám je, že stěžovatelé budou moci dostavět svůj téměř hotový

pokračování

dům a v lokalitě bude ještě nějakou dobu zvýšená hluchnost z důvodu staveništní dopravy. Nejvyšší správní soud považuje takovou újmu žalobcům, popř. jiným osobám ve shodě se stěžovateli za zanedbatelnou oproti újmě, která vzniká a dále by nepřiznáním odkladného účinku vznikala stěžovatelům.

[22] Současně vyhovění návrhu není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Byť Nejvyšší správní soud nezpochybňuje žalobci uváděný zájem na povolování staveb v souladu se zákonem, není sporné, že stěžovatelé nabyli svá práva ze společného souhlasu, přičemž jejich dobrá víra je v této chvíli sporná. Není proto pravdivé tvrzení žalobců, že přiznáním odkladného účinku Nejvyšší správní soud potvrdí vzniklý nezákonný stav a fakticky rozhodne ve věci samé. Jak již bylo uvedeno, přiznáním odkladného účinku se pouze v čase oddálí účinky napadeného rozhodnutí. S ohledem na konkrétní okolnosti případu tedy Nejvyšší správní soud nepovažuje jakékoliv dotčení veřejného zájmu za *rozpor s důležitým veřejným zájmem*. Odkaz žalobců na rozsudek č. j. 1 As 145/2012-48 není přiléhavý, neboť se netýká posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku, ale jde o meritorní rozhodnutí, přičemž v dané věci nebylo sporné uvedení nepravdivých údajů stavebníkem (viz odst. [17] rozsudku č. j. 1 As 145/2012-48). V nyní projednávané věci ale tato otázka dosud není vyřešena a bude předmětem posouzení ve věci samé. Žalobci tedy opět směřují meritorní otázky s posouzením podmínek pro přiznání odkladného účinku a předjímají rozhodnutí kasačního soudu o kasační stížnosti stěžovatelů jako takové.

[23] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že právní následky napadeného rozsudku by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Návrhu stěžovatelů proto vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek, čímž však nijak nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2024

JUDr. Radan Malík
předseda senátu